

מסכת זבחים

פרק ט

א. הַמִּזְבֵּחַ מִקְרָשׁ אֶת הָרָוי לֹא. רַبִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמֵר, כֹּל הָרָוי לְאַשִׁים, אָמַר עַל לֹא יָרֶד, שֶׁנֶּאֱמָר (ויקרא ו), הוּא קָעָלָה עַל מִזְבֵּחַ. מַה עַלְתָּה שֶׁהִיא רָאוּיה לְאַשִׁים, אָמַר עַלְתָּה לֹא תִּרְדֵּד, אָמַר כֹּל דָּבָר שֶׁהִוא רָאוּיה לְאַשִׁים, אָמַר עַלְתָּה לֹא יָרֶד. רַבּוֹ גָּמְלִיאֵל אָמֵר, כֹּל הָרָוי לְמִזְבֵּחַ, אָמַר עַלְתָּה לֹא יָרֶד, שֶׁנֶּאֱמָר, הוּא קָעָלָה עַל מִזְבֵּחַ עַל מִזְבֵּחַ. מַה עַלְתָּה שֶׁהִיא רָאוּיה לְמִזְבֵּחַ אָמַר עַלְתָּה לֹא תִּרְדֵּד, אָמַר כֹּל דָּבָר שֶׁהִוא רָאוּיה לְמִזְבֵּחַ אָמַר עַלְתָּה לֹא יָרֶד. אָמַר כֹּל דָּבָר שֶׁהִוא רָאוּיה לְמִזְבֵּחַ אָמַר עַלְתָּה לֹא יָרֶד. אַיִן בֵּין דָבָר רַבּוֹ גָּמְלִיאֵל לְדָבָר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֶלָּא הַדָּם וְהַגְּסִכִּים, שֶׁרַבּוֹ גָּמְלִיאֵל אָמֵר לֹא יָרֶדוּ, וַרַּבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמֵר יָרֶדוּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, הַזְּבֵחַ כְּשֵׁר וְהַגְּסִכִּים פְּסָוִלים, הַגְּסִכִּים כְּשֵׁרִין וְהַזְּבֵחַ פְּסָול, אֲפָלוּ זֶה וְזֶה פְּסָוִליּוֹן, הַזְּבֵחַ לֹא יָרֶד, וְהַגְּסִכִּים יָרֶדוּ:

ב. וְאָלוּ אָמַר עַלְוֹ, לֹא יָרֶדוּ. הַלּוּ, וְהַטְמָא, וְהַיּוֹצָא, וְהַגְּשָׁחַט חַווֹּץ לִזְמָנוֹ, וְחַווֹּץ לְמִקְומֹו, וְשִׁקְבָּלוּ פְּסָוִלים, וְזִירְקוּ אֶת דָמוֹ. רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, שְׁגַשְׁחַטָּה בְּלִילָה, וְשִׁבְשַׁפֵּה דָמָה, וְשִׁיְצָא דָמָה חַווֹּץ לְקָלָעים,

אם עַלְתָה, תירד. רבי שמעון אומר, לא תירד, שהיה רבי שמעון אומר, כל שפסולו בקדש, הקדש מקבלו. לא היה פסולו בקדש, אין קדש מקבלו:

ג. אלו לא היה פסולן בקדש, הרובע, והברכע, והמקאה, והבעד, והאתנו, והמחיר, והכלאים, והטרפה, והיוצא דרכו, ובعلוי מומין. רבי עקיבא מבשר בבעלוי מומין. רבי חנינא סגן הכהנים אומר, דוחה היה אבא את בעלוי מומין מעיל גבי המזבח:

ד. כשם שאם עלו לארון, כה אם ירדו לא יעלו. וכלן שעלו חיים בראש המזבח, ירדו. עולה שעלה היה לראש המזבח, תירד. שעלה בראש המזבח, יפשית וינחה במקומה:

ה. ואלו אם עלו ירדו, בשר קדשי קדשים, ובשר קדשים קלים, ומותר העمر, ושתפי הלוות, ולחות הפנים, ושיירי מנחות, והקטרת. האמור שבראשי כבשים, והשער שבזקון תישים, והעצמות, והגידים, והחרנים, והטלאפים, בזמן שהוא מהברין, יעלו, שנאמר (ויקרא א), והקטיר הכהן את הכל המזבחה. פרשו, לא יעלו, שנאמר (דברים יב), ועשית עלתיך הבשורה והדם:

ו. וכלם שפקעו מעיל גבי המזבח, לא יחזר. וכן גחלת שפקעה מעיל גבי המזבח. אברים שפקעו מעיל גבי המזבח, קודם לחצות,

יְחִזֵּיר, וּמֹעֲלִין בָּהוּ. לְאַחֲרַ חֶצֶות, לֹא יְחִזֵּיר, וְאֵין מֹעֲלִין בָּהוּ:

ג. כַּיִם שַׁהמְזֻבָּח מִקְדֵּשׁ אֶת הָרָאוּי לוֹ כֵּד הַכְּבָשׂ מִקְדֵּשׁ. כַּיִם
שַׁהמְזֻבָּח וּהַכְּבָשׂ מִקְדֵּשׁ אֶת הָרָאוּי לוֹ, כֵּד הַכְּלִים מִקְדֵּשׁים. כָּלִי
הַלְּחָ מִקְדֵּשׁ אֶת הַלְּחָ, וּמְדוֹת הַיְבָשׂ מִקְדֵּשׁוֹת אֶת הַיְבָשׂ. אֵין כָּלִי
הַלְּחָ מִקְדֵּשׁים אֶת הַיְבָשׂ, וְלֹא מְדוֹת הַיְבָשׂ מִקְדֵּשׁוֹת אֶת הַלְּחָ. כָּלִי
הַקְדֵּשׁ שְׁנָקְבוּ, אֲםַעַן מְלָאכָתָן שְׁנָהָיו עֹשָׂיו וְהָם
שְׁלִמִּים, מִקְדֵּשׁין. וְאֵם לֹא, אֵין מִקְדֵּשׁים. וְכֵלָו אֵין מִקְדֵּשׁים אֶלָּא
בְּקָדֵשׁ: